

Postanowienie z dnia 5 czerwca 2008 r.

III ZS 4/08

Zaskarżenie do Sądu Najwyższego uchwały organu samorządu pielęgniarek i położnych należy do kompetencji Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej (art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych, Dz.U. Nr 41, poz. 178 ze zm.). Skargi Ministra nie zastępuje pismo jego pełnomocnika procesowego.

Przewodniczący SSN Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Roman Kuczyński, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 czerwca 2008 r. sprawy ze skargi Ministra Zdrowia na uchwałę Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w R. [...] z dnia 29 października 2007 r. w sprawie wyboru Przewodniczącej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w R.

o d r z u c i ł skargę.

U z a s a d n i e

W dniu 17 kwietnia 2008 r. radca prawny Barbara P., w imieniu Ministra Zdrowia - powołując się na udzielone jej pełnomocnictwo oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz.U. Nr 41, poz. 178 ze zm.) - wniosła do Sądu Najwyższego skargę na uchwałę [...] Sprawozdawczo-Wyborczego Okręgowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych w R. z dnia 29 października 2007 r. w sprawie wyboru Przewodniczącej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w R. Zaskarżonej uchwale zarzucono sprzeczność z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych polegającą na wyborze Teresy K. na funkcję Przewodniczącej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w R. na trzecią następującą po sobie kadencję. Wniosek skargi dotyczył uchylenia zaskarżonej uchwały.

Na rozprawie w dniu 5 czerwca 2008 r. pełnomocnik Ministra Zdrowia popierał skargę, uważając, że Minister Zdrowia mógł zaskarżyć wskazaną uchwałę, działając przez pełnomocnika procesowego. Pełnomocnik Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych wniósł o oddalenie skargi ze względu na niedopuszczalne zaskarżenie przez pełnomocnika procesowego. Pełnomocnik Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonej uchwały chociaż uznał zarzut skargi, iż Teresa K. została powołana na funkcję Przewodniczącej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w R. na trzecią następującą po sobie kadencję.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz.U. Nr 41, poz. 178 ze zm.), samorząd ten - dla reprezentowania zawodowych, społecznych i gospodarczych interesów zawodów pielęgniarek i położnych (art. 1 ust. 1) - statuuje na zasadzie niezależności w wykonywaniu zadań do samorządu należących i podległości wyłącznie ustawie (art. 1 ust. 3). Zasada niezależności samorządu, której granice oznacza tylko ustawa, jest oczywistym i niezbędnym punktem odniesienia dla uchwycenia znaczenia art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych, który nadaje Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej prawo zaskarżenia do Sądu Najwyższego, pod zarzutem sprzeczności z prawem, uchwały organu samorządu. Powyższy przepis ustawy umożliwia kontrolę co do niesprzeczności z prawem uchwały organu samorządu, kontrolę zewnętrzną wykonywaną wobec niezależnego samorządu. Jest to ustawowo określona kompetencja Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, będącego jednoosobowym, naczelnym organem administracji rządowej. Kompetencja ta strukturalnie jest podobna do „resortowych” kompetencji Ministra Zdrowia jako naczelnego organu administracji rządowej dotyczących wydawania aktów normatywnych, wydawania decyzji administracyjnych i innych aktów administracyjnych. Takiego strukturalnego znaczenia kompetencji Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej kontrolowania zgodności z prawem uchwał organów samorządu pielęgniarek i położnych nie osłabia określona w ustawie forma i zakres kontroli, że polega ona na zaskarżeniu uchwały organu izby do Sądu Najwyższego i że ostateczne rozstrzygnięcie sprawy przynależy do właściwości Sądu Najwyższego, który „utrzymuje zaskarżoną uchwałę w mocy lub ją uchyla”.

W rozpatrywanej sprawie Sądowi Najwyższemu nie został przedstawiony do rozpatrzenia akt zaskarżenia przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej uchwały organu Izby. Nie ma skargi Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej stanowiącego realizację kompetencji Ministra. Skargi takiej nie zastępuje pismo procesowe, nazwane „skarga ... w imieniu skarżącego”, wniesione przez radcę prawną Barbarę P. zatrudnioną w Departamencie Prawnym Ministra Zdrowia na podstawie pełnomocnictwa do: „reprezentowania Skarbu Państwa - Ministra Zdrowia przed sądami powszechnymi, Sądem Najwyższym, Wojewódzkimi Sądami Administracyjnymi, Naczelnym Sądem Administracyjnym w sprawach z udziałem Skarbu Państwa - Ministra Zdrowia”.

Z przedstawionego pełnomocnictwa wynika, że ma ono charakter pełnomocnictwa procesowego i to ograniczonego do zastępowania Ministra Zdrowia działającego za Skarb Państwa. Podkreślić jednak trzeba, że w rozpatrywanej sprawie istotne znaczenie ma omówiony wyżej brak zaskarżenia uchwały organu samorządu Pielęgniarek i Położnych aktem kompetencyjnym Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

Z powyższych przyczyn zaskarżenie dokonane przez osobę nie mającą do tego kompetencji podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

=====